

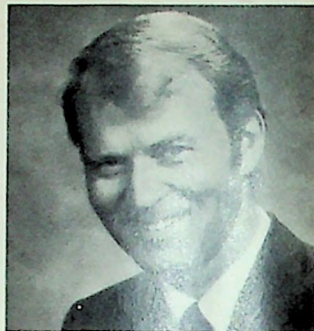
LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSRADET

7-84

50. ÅRGANG

Kjære leser!

«Lys og Liv» går nå i sin 50. årgang. Og en anledning til jubileum og markering bør en sjelden la gå fra seg! Menighetsfakultetet har i det siste virkelig kunnet stanse opp ved store og små milepæler. Fakultetets 75-årsjubileum er ennå i frisk erindring. Nybyggets 10-årsdag ligger like bak oss. Og nå altså: Lys og Liv i sin 50. årgang.

I den anledning har vi bladd litt i gamle årganger for å gi et speilbilde av bladets betydning som kontaktorgan mellom MF og kirkelivet land og strand rundt. Vi burde egentlig gjort dette i mye større omfang enn plassen her tillater. For Lys og Liv rommer et vell av interessant MF-historie!

For noen vil klippunden by på gjenkjennende lesning. Andre vil få nye glimt inn i tidligere tiders studentliv. Og alt ialt vil vi skjønne hvor viktig bladet har vært – og fremdeles er – som vennskapsbånd mellom fakultetet og de norske menigheter.

Olav Skjevesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. *Redaksjonsmedarbeidere:* Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud.theol. Trond Solvang.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Finn E. Brøndal.

Opplag dette nr.: 36 000.

FORTELL DET GAMLE BUDSKAP –

Av administrasjonssjef Erling Servan

«Kast alle bekymringer på Ham, for Han har omsorg for dere» (1. Peters brev 5.7).

For en rikdom og for en trygghet å vite at vi kan gjøre dette – å overlate alle bekymringer til Han som har omsorg for oss. Med en slik trygghet for det som ligger foran, kan vi takke og glede oss for hver ny dag vi får, og være frie til å bruke de muligheter som Gud gir oss i sin nåde.

Peter skrev de ordene som er sitert over, til noen av sine kjære menigheter som levde under store vanskeligheter og forfølgelser i Asia. Idag kan vi frimodig ta de samme ord til oss i vår situasjon midt i en urolig og vanskelig verden. Dette er også Jesu egne ord til oss i Bergprekenen – «Så vær ikke bekymret for morgendagen» (Matt. 6,34).

For en tid siden ble det offentliggjort en rapport der 1800 unge i alderen 11–19 år fortalte om sitt syn på fremtiden. ¾ av de unge så mørkt på fremtidsutsiktene, og deres svar var preget av håpløshet, angst og meningsløshet. Det var vondt å lese om denne rapporten, og det er sårt når vi møter mennesker som sliter med bekymringer for fremtiden, når vi vet at vi har en kjærlig Far i himmelen som har omsorg for oss og som vil at alle skal få del i denne omsorgen. Samtidig er den en utfordring til oss som har fått den lykke

å ta imot det glade budskap om Jesus Kristus som Frelser og Herre – en utfordring til å gå ut med budskapet om Ham til andre.

La oss også be for alle som er preget av angst og uro både for dagen idag og for fremtiden. Vi vet at når vi legger våre medmennesker frem for Gud i bønn, så vil Han også kunne gripe inn – slik det står i Salme 37,5: «Legg din vei i Herrens hånd, stol på Ham, så griper Han inn».

Fortell det gamle budskap,
 Det beste som jeg vet,
 Om Jesu makt og nåde,
 Om Jesu kjærlighet!

Lys og Liv gjennom 50 år

1. nummer av dette MF's bindeledd til menighetene utkom i april 1935. I starten 4 ganger årlig, med professor Karl Vold som hovedredaktør og med kontingentpris på 1 krone året!

Åpningsandakten er ved hovedlærer Johannes Smemo, som nettopp spiller på stikkordene *lys og liv*: «I ham var liv, og livet var menneskenes lys» (Joh 1, 4): Smemo avslutter sin andakt slik:

Alt som skygger og stenger og vil tre i stedet for livet og lyset fra Gud, må ryddes vekk, så bare, bare Kristus kan leve og lyse!

«Liv og lys» kommer med bud fra en gjerning som intet annet vil enn peke for vårt folk på denne eneste livs- og lyskilde. Gud give at tjenesten må lykkes! Og Gud give at det lille bladet selv må bære med sig litt klarhet fra kilden!

Å bla i Lys og Livs gamle årganger, er en vandring i MF's historie. I nr. 2/1937 stanser øynene ved *Olaf Moes* minneord over Sigurd Odland. Om denne MF's teologiske fadder skriver Moe bl.a.:

Men ennå har vi igjen å tale om professor Odlands største innsats: at han ikke nøide sig med å tolke Guds ord rett, men satte sin stilling inn på at Guds lære skulde være grunnvollen for vår presteutdanning. Da den bekjente professorstrid i 1906 var endt med at regjeringen utnevnte en liberal teolog til professor i tros-lære, fant Odland det umulig å bli stående i det teologiske fakultet; for «nu kunde og vilde en opfatning som vitterlig stod i strid med bejennelsen, med kirkestyrets billigelse bli foredradd i selve tros-læren». Han tok da sin avskjed, og reiste rundt i landet for å vekke vårt kirkefolk til bevissthet om sitt ansvar like overfor den nye situasjon vår kirke var kommet i.

Resultatet blev at en lang rekke gode menn, prester og lægfolk, stillet sig bak Odland, og at der blev oprettet en privat presteskole som efter Odlands forslag fikk navnet «Det teologiske Menighets-fakultet». Allerede 2 1/2 år efter Odlands avskjed kunde dette begynde sin virksomhet med ham som lærerkolle-gietsanerkjente leder. Og når Menighets-fakultetet forholdsvis så snart overvant den fordom at det vilde sette et lavere mål for presteutdannelsen enn Universitets-fakultetet, da skyldtes det ikke minst professor Odlands ansette navn som teolog.

I ærbødighet og med takk vil vi minnes denne gudlærte mann og kristelige høvding. Både norske teologer og norske lægfolk skylder ham så meget!

Hva har MF betydd for meg?

De tidligste årganger av bladet rommer mange vitnesbyrd om hva MF og teologistudiet har betydd for troen og tjenesten. Stud.theol.er og unge prester uttrykker på rekke og rad takknemlighet over rike år ved fakultetet. Daværende misjonsprest *Lars Johan Danbolt* skriver fra Madagaskar følgende «klassiske» bejennelse (4/1938):

Spørs det hvad som har hatt størst betydning for mig i mitt arbeid som misjonsprest, svarer jeg selvfølgelig: novum testamentum (dvs. det greske nytestamentet). Både som leder av et stort misjonsdistrikt (Ambato 1923–27) og som prestelærer (fra 1927) har jeg gjort den erfaring, at alt det en har bruk for i sitt arbeid som misjonær, det har en i novum. Det er derfor min nytestamentlige bokhylle som er mest brukt, og som jeg minst av alt hadde kunnet undvære.

På sykkeltur for MF!

Kontaktvirksomheten fra MF og ut til kirkefolket har gjennom årene spilt på mange strenger. I 1940-årgangen faller blikket på denne overskrift: «På sykkel-tur for MF». Redaktørens nøkterne innledning til referatet av sykkelferden lyder slik: «4 studenter dro på sykkeltur i 8 dager for MF. De har en samlet reiseutgift på kr. 7,81 og en samlet inntekt til Fakultetet på kr. 271,82». – Cand. theol. Vatne fra Asker er derimot lett og munter i sin reisebeskrivelse:

Turen var helt igjennom vellykket med fint vær, uten uhell av noen art. Det bidrog også sterkt til å lette vårt sinn, at vi slapp å tære nevneverdig på de innsamlede midler.

Reisemåten var dessuten populær der vi kom, jeg er viss på at velkomstmilet var ganske ekstra lunt, når vi kom feiende inn på tunet svette og støvete, med forskjøvede pakninger etter en rask 2-mils spurt. Gode venner av fakultetet var der overalt og de tok virkelig sin del av byrdene! Vi ble overalt forpleid på det beste, og var enige om at ble det smalhans, så fikk vi ta en tur for fakultetet igjen til vinteren!

Reklameorgan

har neppe vært bladets hovedprofil. Men trofaste annonsører har gjennom årene støttet MF ved å tilby sine produkter – alt fra samarier til bakepulver! Et glimt inn i 1930-årenes kostnadsnivå gir følgende fristende tilbud fra Indremisjonshotellet:

Priser:

Enkeltværelser kr. 3,50 til 4,50

Dobbeltværelser kr. 6,00–9,00

Frokost kr. 1,25

Middag kr. 1,75

Aftens kr. 1,50

Krigsår

De vonde årene 1940–45 kom også til å prege MF's liv og virke på avgjørende måte. I nov. -45 står disse meddelelser fra dekanus, *Olaf Moe* og praktikumsrektor *J. Smemo*:

På lærerrådets vegne meddeles herved at det ikke kan avgis noen beretning om forelesninger i 1944, idet det etter de nazistiske myndigheters overgrep mot Universitetet og siden mot Menighetsfakultetet ingen studenter motte alt ved første semesters begynnelse 1944. Forholdene medførte således at det heller ikke kunne avholdes noen eksamen ved Fakultetet i 1944. Forat de studenter som i 1943 hadde tatt 1. avdeling, kan ha fullført embetseksamen så tidlig at de kan begynne på praktikum ved begynnelsen av september i år, har lærerrådet besluttet å avholde 2. avdeling av embetseksamen i august i år.

Oslo i mai 1945

Olaf Moe,
dekanus

Om seminarets virksomhet i året 1943–44 skal jeg herved få meddele:

Studentene ved Menighetsfakultetet uteble som bekjent fra undervisningen etter at Universitetet i november 1943 var blitt stengt. Også kandidatene ved seminaret forsvant på samme tid. Etter nyttår 1944 kom dog de fleste av dem tilbake, og undervisningen gikk normalt inntil Kirkedepartementet den 4. mars sendte seminaret et skriv hvor det ble beordret lukket fra 10. mars av. Da styret var klar over at Departementet var bestemt på å sette makt bak sin ordre, var det ikke annet å gjøre enn å avbryte undervisningen. Allerede 10. mars kontrollerte da også politiet at ordren var etterkommet.

Da det nå var klart at kandidatene ikke kunne få ordinær eksamen til ordinær tid, besluttet rektor i samråd med seminarets lærer i kateketikk, et par av Fakul-

telets lærere samt biskop Skagestad som sensor å avholde en innskrenket praktisk-teologisk eksamen etter samme mønster som våren 1940 for de av kandidatene som måtte ønske det. Denne eksamen ble avholdt for 21 kandidater – selv sagt i hemmelighet – og bestod i en hjemmeoppgave i preken og i katekese. For de to besvarelser ble det gitt én felles karakter, som skulle utgjøre hovedkarakter. Kandidatene fikk gjort helt klart at denne eksamen ikke var gyldig før det lovlige Kirkedepartementet i sin tid gav den sin godkjenning. Johannes Smemo

Et langt gledeligere budskap slår i mot en på det blad hvor Menighetsfakultetet hilser Kongens hjemkomst med et telegram datert 7. juni 1945:

Det teologiske Menighetsfakultet hilser vår konge i ærbødighet og ønsker ham hjertelig velkommen hjem.

Gud bevare kongen og hans hus!

A. Leere Olaf Moe
Formann i styret Dekanus

Fra H. M. Kongen mottok Menighetsfakultetet den 10 juni dette svartelegrammet:

Jeg sender min hjerteligste takk for den varme hilsen.

Haakon R.

Livet normaliserer seg

Etterhvert finner MF's liv sine vante former. Til disse hørte semesterfestene, store aftener hvor professorene, med nødvendig og solidarisk bistand av sine ektefeller, var vertskap. Semesterfesten 10. april 1946 var den dag media-alderen gjorde sitt inntog på ærværdige MF.

Vi leser av referatet: «Etter pausen fikk vi et nytt innslag i semesterfestene. Fridtjov Birkeli viste fram film fra misjonsfeltet. Filmen ga et godt innblikk i arbeidet der ute. Nå har altså filmen

gjort sitt inntog ved MF, så Moe spurte med rette om vi ikke følger med tiden her»(!).

Hallesbys siste forelesning

20. mai 1952 holdt professor Hallesby avskjedsforelesning. Følgende klipp fra referatet i Lys og Liv fanger nok inn noe av atmosfæren «på huset» i St. Olavsgt. 29 akkurat den dagen:

Videre la prof. Hallesby studentene på hjerte å be, å bli bedende arbeidere i Guds rike. Bønnen var den veien en i alle situasjoner måtte gå. Den ville også gjøre en til en glad og tillitsfull arbeider. «Dere må be, mine venner.»

Disse ord kan gjengitt på denne måte kjennes alminnelige, men for oss som var til stede sto det klart at det var gullkorn vi fikk. Det var en troshelt og en Herrens stridsmann som her ga sitt aller beste av råd og veiledning. Det var neppe noen som ikke kjente seg grepet og hos mange var tårene ikke så langt borte, da den gamle stridsmann reiste seg for å gå.

Men da grep en av studentene, Elias Berge, ordet og sa blant annet:

«Kjære Hallesby! Vi ville så gjerne i dag få rette en hjertelig, hjertlig takk til Dem. Det kunne være så mange ting en kunne ha lyst til å dra fram. Men det får bli med noen få ting.

Det jeg da først vil nevne er Deres omsorg for oss studenter. Det har De alltid lagt for dagen. Jeg kan her bare nevne den store gave De har gitt til beste for oss. Også i dag i Deres forelesning merket vi det samme inntil siste ord. De tenkte på vårt åndelige ve og vel.

Dessuten takker vi Dem fordi De i Deres lærefremstilling står på Guds ords grunn, og De har i alt lært oss å gjøre det samme.

Men vi vet fra historien at det ikke er nok bare å ha en rett lære. Det er mulig å ha en rett lære, men likevel være stivnet

til i bare lære og former. Her har De, kjære Hallesby, maktet å gi oss noe mer enn bare lære. De har maktet denne kombinasjonen mellom lære og liv som er så nødvendig. Her rører jeg da ved det som for meg er det største, det De her har gitt oss. Dette personlige som har vært over Deres forelesninger. Disse kjærlige og inntrengende personlige appellene som De har gitt oss til også å leve rett. Det vil vi ikke glemme så lett!

50-årsjubileet

Livet på MF har vært en skjønn forening av jevnt arbeid og store festdager. Vi slutter av vårt streiftog gjennom Lys og Livs årganger med en bit fra referatet av 50-årsjubileet som sto i desember 1958, signert George Johnsen:

Åpningsmøtet i Aulaen var både verdig og vakkert – nesten pompøst. Med Kongen foran talerstolen, på plattformen biskoper, professorer et doctores en masse – sammen med representanter for stat og universiteter og kirken i inn- og utland.

Biskop Indrebø ledet festmøtet med stø hånd, professor dr. Sverre Aalen leste en vakker prolog. Professor dr. John Nomes foredrag ga en klar og skarp analyse av den åndshistoriske bakgrunn for fakultetets opprettelse, og i de mange hilser fra inn- og utland var det nok grader i begeistring, men i samtlige – tror jeg man må få lov til å si – en klart uttalt velvilje og takknemlighet for fakultetets innsats.

Göteborgs stifts biskop, Bo Giertz, tok utvilsomt mange om hjertet ved sin elegante, frimodige og usedvanlig hjertevarme hilsen.

Men jubileet hadde ikke bare bredde, det hadde også tyngde – det er det andre inntrykk.

Ingen skulle under festdagene være i

tvil om at det var et lærdoms-sete som jubilerer.

En solid forelesningsrekke var satt opp, med forelesere både fra Norge, Tyskland og USA.

Men tyngden ble ikke trykkende! Jubileet var virkelig også preget av glede, det er mitt tredje, sterke inntrykk. Til et sterkt «credo» føyde seg et glad «jubilø!»! Sjelden har vel så mange glade ansikter møttes til noe Menighetsfakultetsjubileum.

Tenk bare på den uforglemmelige kvelden i Storsalen, hvor sokneprest H. E. Wisløff suverent ledet denne store, glade «familie-» eller vennefest. For slik føltes det – og slik ble det. Alle ønsket seg sikkert 10 armer i pausen, her var glade nikk og smilende fjes hvor du snudde deg.

På ungdomskvelden i Storsalen lørdagen, hvor Oslo-ungdom hadde fylt alle saler og galleri til trengsel, steg jubelen til de helt store høyder under Mf.-studentenes (vel noe for rikholdige?) program. Men ungdom kan heldigvis snu «på en fem-øring», så det var lyttende stillhet under kveldens siste del – med tale og vitnesbyrd.

Og det kan gjerne danne overgangen til mitt fjerde og siste inntrykk av jubileet: Det var preget av en sterk åndsmakt. Det er slik som gjør en særlig glad – både når en tenker tilbake – og ikke minst når en ser framover – inn i de kommende år for fakultetet.

Hvem av oss vil glemme morgenandaktene? F.eks. da professor Hallesby i det personlige vitnesbyrds form lukket oss inn i sine erfaringer, smerter og glæder, «fra bønnens verden»?

På den samme åpne, personlige måte hilste dekanus, professor dr. Leiv Aalen festforsamlingen i Storsalen i et vitnesbyrd som nok mange vil huske lenge – og takke for.

AKSJON FAST GIVER 84

Vi vil nå gjøre en innsats for å få flere faste givere. Pr. idag har vi en givertjeneste på ca. 700 stk., og dette antallet ønsker vi nå å øke med denne aksjonen. Flere faste givere vil gi MF en jevnere og sikrere økonomi. Ifjor fikk MF vel 45% av alle gavene i november og desember, og at dette gjør det vanskelig å få endene til å møtes resten av året, er selvsagt. Derfor foreslår vi at du gjennom en fast givertjeneste fordeler dine gaver til MF over hele året. En annen sak er at det økte prisenivå fører til at en gave på 10 kr. for 7 år siden, idag faktisk bare er verd 5 kr. Det betyr at gavene skal skulle ha steget til det dobbelte på de samme 7 årene om alle fortsatt ville gi like mye. Gavene har ikke holdt følge med prisenivået. Selv om vi sparer mye, er økonomien forverret. Ikke minst fordi ca. 70% av MF's faste ut-

gifter er lønninger som stadig stiger.

Derfor denne Aksjon fast giver 84. Vi har stiftet inn en brosjyre om fast givertjeneste i Lys og Liv. Det er vårt ønske at du tar imot utfordringen til å bli en fast MF-giver, og fyller ut slippen på brosjyren. Gjennom denne faste givertjenesten vil du være med på å gjøre oss istand til å virkeliggjøre våre oppgaver: Å gi nødvendig teologisk utdanning til unge som vil tjene kirken på forskjellig plass med Guds ord.

Målet med aksjonen er at flest mulig av våre givere vil bli med å gi et fast bidrag til MF. Dette vil kunne sikre og gjøre økonomien mer stabil. Den andre målet er at nye mennesker vil se denne viktige oppgaven: Å være med på å støtte vårt arbeid.

BJØRNDALEN ANSATT SOM PROFESSOR

Menighetsfakultetets styre har ansatt dosent, dr. theol. Anders Jørgen Bjørndalen som professor i gammeltestamentlig teologi med virkning fra 1. september 1984.

I brev fra Det kgl. kultur og vitenskapsdepartement av 19. september d.å., har Menighetsfakultetet fått melding om at ansettelsen er godkjent ved kongelig resolusjon.

Professor Anders Jørgen Bjørndalen er født 23. mars 1928 og ble cand. theol. ved Menighetsfakultetet våren 1955, og tok praktisk-teologisk embetseksamen året etter. Etter tre studieår i Tyskland, deltok han i et vikariat i GT ved Menighetsfakultetet og hadde deretter et forskningsstipendiaturløp ved NAVF i tre år. Han har siden januar 1965 vært tilknyttet

Menighetsfakultetet. Bjørndalen ble fakultetslektor i 1971, førstelektor i 1973 og dosent 1. juli 1974. Den 3. desember 1982 forsvarte Bjørndalen sin teologiske doktorgrad og ble kreert til dr. theol.

Hvorfor er ikke Jesu forkynnelse og undergjerninger nevnt i annen trosartikkel?

Slik spør en kristendomslærer i et innsendt brev til Lys og Liv. Redaksjonen har bedt førstelektor dr. theol. Oskar Skarsaune om å svare innsenderen:

Det er sikkert mange som har stilt seg det samme spørsmål som vår innsender: Hvorfor springer 2. artikkel direkte fra Jesu fødsel til hans lidelse og død? Ikke ett ord om hans forkynnelse, ikke ett ord om hans undergjerninger, ikke ett ord om misjonsbefalingen. Er det ikke noe som mangler her?

Når vi spør slik, tar vi det som gitt at trosbekjennelsen i 2. artikkel har til hensikt å fortelle Jesu historie. Isåfall må jo utelatelsten av alt i Jesu liv mellom hans fødsel og hans lidelse sies å være oppsiktsvekkende.

Men kanskje er denne forutsetningen gal? Kanskje 2. artikkel ikke har til hensikt å fortelle Jesu historie? Vi er av gode grunner avskåret fra å spørre dem som formet bekjennelsen, så helt sikre svar får vi aldri. Vi er henvist til å gjøre mer eller mindre rimelige formodninger ut fra det spredte kildemateriale som foreligger. Det følgende er mine formodninger.

La oss starte i 1 Kor 15,3-5. Her har Paulus en kort sammenfatning av den grunnleggende preken og undervisning han hadde kommet til Korint med:

at Kristus døde for våre synder etter Skriftene,

at han ble begravet,

og at han stod opp den tredje dag etter Skriftene . . .

Her er ikke engang Jesu fødsel nevnt, bare lidelsen og oppstandelsen! Og dette samsvarer med det vi ellers vet om den eldste forkynnelse av Jesus som den Messias som var forutsagt i Skriftene. Den oppstandne Jesus selv overbeviste disip-

lene om at Messias iflg. Skriften «først måtte lide alt dette og så gå inn til sin herlighet» (Luk 24,26). I forhold til den vanlige jødiske Messias-forventning var Jesu død og oppstandelse det uhørt nye som naturlig kom til å stå i sentrum når Jesus skulle forkynnes og bekjennes som Messias for jødene. Og det var om dette sentrum Skrift-beviset var orientert, slik også Paulus antyder i 1 Kor 15.

I stedet for å spørre hvorfor Jesu forkynnelse og liv ikke er nevnt i 2. artikkel, kunne vi etter dette spørre hvorfor mer enn hans lidelse, død og oppstandelse senere ble inkludert i bekjennelsen. Det hadde antakelig sammenheng med at det fremsto vranglærere som hevdet at Jesus bare tilsynelatende var et menneske, men at han i virkeligheten ikke gjennomgikk noen jordisk fødsel, og at hans korsdød bare var tilsynelatende, og at Jesus for alltid hadde lagt denne jord bak seg. Den første som siterer bekjennelsesutsagn der Jesu fødsel av jomfruen er nevnt, er biskop Ignatius, (ca. 110 e. Kr.) og han polemiserer nettopp mot slike vranglærere:

Han er virkelig kommet av Davids ætt som menneske . . .

er virkelig født av en jomfru . . .

ble virkelig naglet til et kors . . . da Pontius Pilatus regjerte . . .

Og med dette var det viktigste sagt. Man nøyde seg altså med å tilføye noen utsagn om Jesu fødsel og hans gjenkomst til dom, til den «kjerne» vi f.eks. finner i 1 Kor 15. Her må man også huske at trosbekjennelsen aldri stod alene i den kristne undervisning. Dens ramme var *dåpsopplæringen*, der det også ble undervist utførlig om *det kristne liv* (ut fra Jesu liv og forkynnelse i evangeliene, særlig Bergprekenen), om *dåpen*, om

Høstens nye kolleksjon –

Høstens nye kolleksjon er avdekket også på MF. Ikke nysydd klær, men nyslåtte studenter. Og da følger en av de årvisse foreteelser ved MF: Høstens weekend for nye teologistudenter.

Denne gangen på Slora leirsted i Ene-bakk, 22.–23. september. Innpå 30 av de nye studentene var med. Og med dem studieveileder, gresklærer og studentprest. Og – ikke minst viktig – to av de «gamle» studentene fra Studentutvalget.

Vi bruker helgen til å bli kjent. Vi lærer navn og enda mer – lærer hverandre å kjenne. Vi hører hver av oss fortelle litt om oss sjøl og om veien fram dit vi er i dag. Så blir det også tid til å berøre noen av de tingene som erfaringsvis møter de nye studentene både i livet og i møtet med studiene. Det er en spennende spennvidde i denne nye studentflokk, som i de tidligere. Men likevel med ett felles: De kommer ikke utenom teologien. Og enda en gang blir vi slått av privilegiet – Hvilket privilegium det er å få ta i mot enda en flokk med tro og liv! Privilegium – og ansvar: Liv som skal formes og tro som skal næres og kall som skal stadfestes – eller avkrefstes.

Kanskje er det et nytt bønnebarn til lista di i blant dem?

Studentpresten

nattverden, og om *de siste ting* (se særlig det tidlige skrift *De tolv apostlers lære*). Trosbekjennelsen ved dåpen var aldri ment som en sammenfatning av alt dette, men som en enkel bekjennelse til Faderen, Sønnen og Ånden i overensstemmelse med Jesu befaling om å *døpe* i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn. I Oldkirken så man de tre troens artikler som «svar» på Jesu dåpsbefa-

ling. Derfor ble de også i den eldste tid fremsatt i spørreform og besvart med et tredobbelt «Ja!»: Tror du på Gud Fader . . . – Tror du på Kristus Jesus, vår Herre . . . – Tror du på den Hellige Ånd . . . ? I svaret på disse enkle tros-spørsmål lå dåpskandidatens *bekjennelse* – hans «pensum» var atskillig større, og her har Jesu liv og forkynnelse hørt med.

Oskar Skausaune

EUGEN SPYDEVOLD 80 ÅR

Den 12. desember 1984 fyller MF's utrettelige og varme forkjemper, pastor Eugen Spydevold 80 år. Helt siden han fikk kall til å være reisesekretær på MF i 1936 (senere landssekretær), og inntil idag, har Spydevold vært en ildsjel for MF i ordets aller beste forstand.

Da han sluttet i tjenesten som landssekretær ved MF i 1965, skrev styrets formann følgende om ham i Lys og Liv: «Han har vært ufattelig villig til å tjene MF's sak i vår kirke. Derfor kjenner heller ingen vårt lands kirkelige geografi som pastor Spydevold. Ingen kan heller måle seg med ham i personalkunnskap når det gjelder den norske prestestand idag.» Hvem kunne tro at Spydevold skulle fortsette i samme brennende iver og at han også idag er en av våre aller beste medarbeidere. Spydevolds møteaktivitet i 1984 overgår alt vi kan ha lov til å vente av en frivillig medarbeider.

TAKK, Eugen Spydevold, for innsatsen og for ditt eksempel. Vi gratulerer deg hjerteligst med dagen og ønsker at

Gud må gi deg og din kjære Tora av sin rike velsignelse i dagene som kommer.

Red.

De som ønsker å hedre Eugen Spydevold med en gave på dagen, kan etter hans eget ønske isteden sende en gave til Menighetsfakultetet. Vær vennlig og merk gaven med «Gave i forbindelse med Spydevolds 80-års dag».

VÅRE
BØNNE-
EMNER

- Takk og be for alle de nye studentene som nå har begynt ved Menighetsfakultetet. Be om at alle studentene ved MF kan få hjelp til rett utrustning for sin fremtidige tjeneste.
- Takk for alle som støtter MF med gaver og med forbønn.
- Be om at MF også dette året må få gaver nok til driften.
- Takk og be for alle MF's lærere og alle andre ansatte ved fakultetet.

Fra innskrivningen av nye studenter

Over 150 studenter begynte ved de forskjellige avdelinger på Menighetsfakultetet i høst

Ved innskrivningen i august og september meldte det seg 44 nye teologistudenter og 86 nye kristendomsstudenter. Av kristendomsstudentene er det 29 som har begynt på det spesielle tilbudet med undervisning på torsdager, hvor de tar grunnfag over en 2-års periode. I tillegg er det 24 kandidater som har begynt på Det praktisk-teologiske seminar, og 2 som har begynt ved Kateketseminaret.

I likhet med tidligere år gis det nedenfor en oversikt over de nye teologistudentene som er innskrevet i løpet av 1984, dvs. at innskrivningen i januar også er tatt med i oversikten (januar-innskrivningen er anmerket som 84 I). Listen er satt opp etter en kirkelig inndeling med bispedømme og prestegjeld. Samtidig gis det en summarisk oversikt som viser teologistudentenes organisasjonsmessige bakgrunn. I organisasjonsmessig sammenheng er teologistudentene særlig representert fra følgende 3 organisasjoner: Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag (23), Norges Kristelige Ungdomsforbund (18), og Indremisjonen 17, (hvorav 3 fra DVI). 4 har hatt tilknytning til Misjonsselskapet (NMS), 4 til Misjonssambandet (NLM), 2 til Santalmisjonen og enkeltstudenter har dessuten hatt tilknytning til Navigatørene, Norsk Søndagsskoleforbund, Norsk Speiderforbund, Frelsesarméen, Ung-

dom i Oppdrag og Det Norske Misjonsforbund.

De aller fleste studentene har vært med i ungdomsarbeid, enten ungdomsklubb, ungdomsforening eller lignende (24) og i lagsarbeid (23), og mange har deltatt i forskjellige slags kor (27). Fordelingen på andre virksomheter er som tidligere med en del i misjonsforeninger (8), Yngres arbeid (12), annet barnarbeid (7), speiderarbeid (7), Unge Voksne (3), bibelgrupper (4), konfirmantarbeid (4). 3 har vært «ett-åringer» og 3 har vært aktive innenfor idretts-organisasjoner. De aller fleste har også vært med i menighetsarbeid i den menigheten de kommer fra, og noen (3) har utelukkende hatt menighetsarbeid som bakgrunn.

Alt i alt er dette en allsidig sammensatt studentgruppe som nå TRENGER VÅR FORBØNN I DEN VIKTIGE TIDEN DE HAR FORAN SEG. LA OSS BE OM AT DE MÅ BLI BEVART I TROEN OG RETT UTRUSTET TIL TJENESTE.

Bruk gjerne listen over nye studenter som en forbønnsliste, eller sett kryss ved navn fra ditt bispedømme eller prestegjeld. Ta også med i din forbønn de studentene som har begynt på Instituttet, Kateketseminaret og Praktikum.

Erling Servan

(Forts. fra side 13)

Andre:

Den evangelisk-luth. Frikirke
Baptistsamfunnet
Metodistkirken

Grimstad
Brummunddal
Trondheim

Øvensen, Karl Y.
Lie, Geir
Elvsås, Torgeir

NYE TEOLOGISTUDENTER 1984

Bispedømme	Prestegjeld	Navn
Oslo	Haugerud	Bednarz, Atle Mork
»	Østre Aker	Sommerset, Jan
»	Bekkelaget	Høvik, Annlaug (84 I)
Borg	Glemmen	Fjellbekk, Frank Aage (84 I)
»	Kråkerøy	Slettevold, Svein Vidar (84 I)
»		Buer, Øystein (84 I)
»	Fredrikstad d.k.	Fougner, Tor Even
»	Kråkerøy	Nilsson, Åse Marie
»	Eidsberg	Gramstad, Elisabet
»	Oppegård	Halsteinli, Hilde
»	Ullensaker	Olsen, Runar Helge
Hamar	Stange	Bråthen, Gunnar
»	Sel	Løsnesløkken, Åge
»	Østre Toten	Høydal, Bjarte
»	Kolbu	Solberg, Jan Bengt
»	Romedal	Øfsti, Lars (84 I)
Tunsberg	Tangen	Smedsgård, Ivar
»	Larvik	Stokke, Arne
»	Røyken	Blindheim, Kåre
»	Bugården	Haugland, Line
»	Hedrum	Holm, Per Bergene
»	Tjølling	Kaupang, Per Konrad
Agder	Oddernes	Abelsæth, Jon Grepperud
»	Grim	Skraastad, Tor
»	Åmli	Brekke, Aslak J.
»	Søgne	Olsen, Asbjørn
»	Lyngdal	Stene, Aslak
»	Kvinesdal	Egeland, Svein Arve
Stavanger	Hinna	Espedal, Gry
»	Madla	Flugstad, Dag A.
»	Tjensvoll	Økland, Jorunn
»	Eigersund	Berglyd, Margrethe Worning
»	Sokndal	Flø, Lars-Einar
»	Skåre i Haugesund	Breivik, Georg C.
»	Tysvær	Skogoy, Dagfinn (84 I)
Bjørgvin	Eidsvåg	Haukedal, Bård
»	Birkeland	Omreng, Nils-Tore
»	Storetveit	Torsvik, Morten
»	Fana	Øksnevad, Lillian
»	Samnanger	Haga, Ingvild
»	Os	Hagen, Olav
»	Fjell	Risholm, Arne Leon
»	Gløppen	Isene, Kjell Roger
Møre	Bolsøy	Hansen, Øyvind
»	Spjelkavik	Gjertsen, Gjert Ole
		Vik, Odd Erling
Nidaros	Namsos	Smeplass, Tore
Nord-Hålogaland	Alta	Skoglund, Anne

JØDEDOM OG KRISTENDOM

Rabbiner Melchior bidrar til etterutdanningskurset på Menighetsfakultetet i januar 1985

Er det Menighetsfakultetets oppgave å undervise om jødedommen? Kan et kurs på MF avsluttes med et besøk i den jødiske synagogen?

Slike spørsmål vil sikkert noen stille når Menighetsfakultetets Institutt for kristendomskunnskap innbyr til kurs 3.-5. januar 1985. Kurset er beregnet for religionslærere i den videregående skolen, og temaet er valgt med tanke på deres behov. Da det tradisjonsrike «gymnasnet» for noen år siden ble til «den videregående skole», ble det tidligere faget «kristendomskunnskap» gjennomgripende forandret. Det nye faget fikk navnet «religion» og omfatter nå tre emneområder: kristendommen, livssyn og etikk, og levende religioner. Alle disse emneområdene tas opp i kristendomsstudiet på Menighetsfakultetet, men dette er første gang at et helt etterutdanningskurs er viet et tema innen emneområdet «levende religioner».

Jødedommen er vel den religion som står kristendommen nærmest. Begge leser Det gamle Testamentet som sin hellige skrift. Begge vender seg til «Abrahams, Isaks og Jakobs Gud» og tror på ham som jordens skaper og historiens herre. Men spørsmålet om hvem Jesus var og er, skiller dem. Der hvor den kristne bekjenner Jesus som Messias, Guds Sønn og som Herre, føler jøden at troen på Guds enhet er truet. Historien viser at forholdet mellom kirke og synagoge kan ha vært ytterst spent. Antisemittismen er nok eldre en kristendommen, og trenger ikke i og for seg noen kristen overbygning. I dag er nok forholdet til Islam mer

problemfylt, fordi det er knyttet til det politiske spenningsfeltet rundt staten Israel. Men ikke noe sted har antisemittismen fått så grufulle og groteske uttrykk som i det «kristne» Europa.

Det er med andre ord et ytterst spennende tema som tas opp på kurset, og komiteen har kunnet glede seg over at de foredragsholdere vi har forespurt ut over MF's egne lærere, spontant har sagt ja til å bidra på kurset. Forskningsjef dr.philos. Daniel Heradstveit ved Norsk Utenrikspolitisk institutt har lenge hatt en særlig interesse for situasjonen i Midtøsten og vil orientere om sionismen og Palestinaproblemet. Professor i rettspsykiatri dr. med. Leo Eitinger har som jøde både spesielle personlige og faglige forutsetninger for å kunne behandle antisemittismens problem. Under stikkordene «ghetto og Auschwitz» vil han reise spørsmålet om hvordan et slikt hat og en slik mistro mellom folkegrupper kan oppstå. Spesielt gledelig er det at rabbineren i den jødiske synagogen i Oslo, Michael Melchior, har gått positivt inn for kurset. Han vil bidra med to foredrag, om jødedommen som levende religion og om forholdet mellom kirke og synagoge i dag. Er det akseptabelt eller i det minste forståelig for en jøde at den kristne kirke driver misjon blant jøder? Til det siste emnet vil også generalsekretæren i Den norske Israelmisjon, Otto Høvik, bidra. Dette vil bli den første gang i Norge at lederne for henholdsvis Israelmisjonen og for det mosaiske trosamfunn møtes til åpen samtale om spørsmålet om misjon og dialog.

Takk for mottatte gaver!

GAVER:	1982	1983	1984
	Pr. 30/9	Pr. 30/9	Pr. 30/9
Personlige gaver	1 286 039	1 189 510	1 264 898
Givertjenesten	273 470	240 115	241 332
Sum personlige gaver	1 559 509	1 429 625	1 506 230
Offer/kollekt	992 012	1 005 207	929 303
Sum	2 551 521	2 434 832	2 435 533
Foreninger	176 115	215 008	219 182
Bøsser og andre gaver	85 358	68 302	57 928
Sum «ordinære» gaver	2 812 994	2 718 143	2 712 244
Testamentariske gaver	103 520	236 574	70 716
Sum (inntektsføres)	2 916 514	2 954 717	2 782 960
«MF Gjeldfritt» (avdrag)	413 685	855 876	457 162
Total sum	3 330 199	3 810 593	3 240 122

Nedgang i gaveinntektene. – Husk høstgaven – den trengs!

Som det fremgår av oversikten ovenfor, er gavene til driften nærmere 200 000 lavere pr. 30. september i år enn på samme tid ifjor og også lavere enn i 1982. Samtidig vet vi at utgiftene i de 9 første måneder i året har økt, bl.a. som følge av lønnsøkningene pr. 1. mai i år. De samlede gaveinntekter, når «MF gjeldfritt» regnes med, viser en nedgang på nærmere 600 000 i forhold til ifjor, og også nedgang i forhold til 1982. Vi håper at denne oversikten vil virke som en utfordring til ikke å glemme høstgaven – den trengs mer enn før.

Hjertelig takk for de gaver som sendes. Vi minner samtidig om at alle gaver er skattefrie, også de som går til nedbetaling av MF's gjeld.

Kurset avsluttes med at deltakerne er invitert til sabbatgudstjenesten i synagogen lørdag formiddag. Også på den måten kan vi møte jødedommen som «levende religion» hos den jødiske minoritet i Oslo. Og vi kan la tankene gå tilbake til vår tidsregnings begynnelse, da Jesus besøkte synagogen «slik han pleide» og da Paulus oppsøkte de jødiske minoritetene i synagogene i Romerriket og skapte uro ved å forkynde Jesus som Messias. Det er det samme språk som brukes, den samme skrift som leses og langt på vei den samme liturgi som følges og de samme bønner som bes i synagogen i dag. Et synagogebesøk er et møte både med vår egen fortid og vår egen samtid.

En frukt av norske teologers arbeid

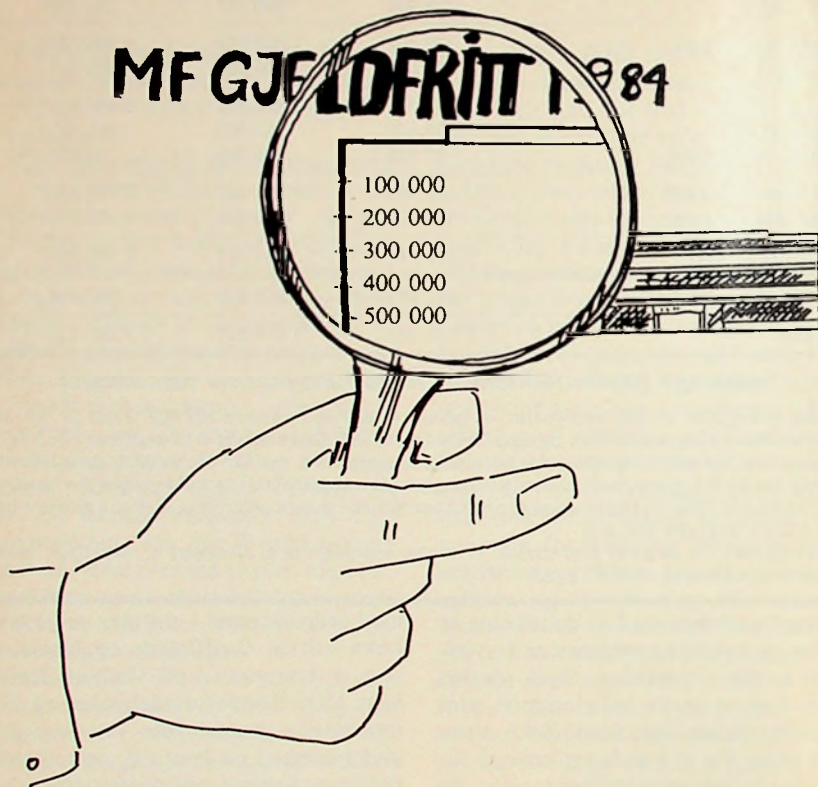
med jødedommen i oldtiden er forøvrig boka «Blant skriftlærde og fariseere», som er kommet ut på Verbum forlag i høst. Her vil både kursdeltakere og andre interesserte kunne lese om synagogegudstjenesten på Jesu tid, og tempeltjenesten og festene, om skriftstudiet og om gruppedannelser som fariseere, saddukeere og essener. Boka er et vitnesbyrd om den sterke interessen for jødedommen i det bibelvitenskapelige miljøet i Norge. Boka er utgitt av Collegium Judaicum, et arbeidsfellesskap som er nært knyttet til det bibelfaglige miljøet ved Menighetsfakultetet.

Velkommen til kurs i januar!

Hans Kvalbein
kursleder

Retur:
MF Kartotek
Gydas vei 4, 0363 Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

DET NYTTER!

Menighetsfakultetet eier nå 20,2 mill., eller vel 97% av bygget i Gydas vei 4. Takk for alle store og små gaver til bygget. Banken eier nå bare ca. 530 000 kroner i Gydas vei 4. Hvis da 1000 MF-venner som har anledning til det, gir 530 kr. hver, ville vi være gjeldfri. Vårt håp er at vi kan gå inn i 1985 i et gjeldfritt bygg, noe som absolutt burde være oppnåelig. Alle gaver til MF - gjeldfritt kan trekkes fra på selvangivelsen. Kvittering sendes automatisk ved alle beløp på kr. 50,- eller mer. Merk gaven «MF gjeldfritt». Bli med og ta siste løft!